

Fra Martin Planinić
Župni ured Ploče-Tepčići
88268 Biletić Polje

P. n.

Cijenjenoj Gospodi
Dr. Ivi Josipoviću i Jadranki Kosor
Trg svetog Marka 7
1000 ZAGREB

OTVORENO PISMO

Cijenjena Gospodo!

Pratio sam skup u Brezovici. Vaše uvjerenje moram poštivati i prošivati ću ga. No, poštivanje nečijega uvjerenja ne traži i slaganje sa sadržajem. Ovdje ne ću gubiti vrijeme kritizirajući, bilo odobravajući, bilo nijećući ono što sam čuo 22. „**juna**“ ove godine nego ću iznijeti svoje uvjerenje s kojim se ne morate slagati. Možete svoje argumentirano neslaganje iznijeti. No, želite li ga objaviti, dužni ste objaviti i moj tekst i svoju kritiku na nj. Prelazim na stvar. Iznosim ono u što sam uvjeren, ili bolje rečeno: ono s čim stojim i padam.

Ne zanimaju me ideologije. Zanimaju me ljudi. Ne zanima me: Kakav je nacizam? Kakav je fašizam? Kakav je komunizam? Zanima me: Kakvi su nacisti? Kakvi su fašisti? Kakvi su komunisti? Na prvi snop pitanja neka odgovore obrazovne ustanove. To je njihovo područje. Na drugi snop pitanja može odgovoriti svaki čovjek na svoj način. Ne znam čija je ocjena da je antifašizam istinita i čestita ideologija? Je li to sud filozofskoga fakulteta ili je politička dogma? Pitanje postavljam, odgovor očekujem.

U pretpostavci da je **antifašizam istinita i čestita ideologija**, on bi morao iznijeti svoj kristalni nauk i trajno ga – s naraštaja na naraštaj – potvrđivati djelima svojih **uglednih, pogotovo uzornih** članova.

Kao što ateist i nekršćanin, vjernik neke druge religije, ne može govoriti o kršćanstvu kao ni ja o antifašizmu, a može govoriti o kršćanima kao i ja o antifašistima, neka mi bude dopušteno reći nešto o njima. Oni osuđuju nacizam, a ne osuđuju ni onoga ni one koji su podignuli **Hitlera** svojim

novcem. Zar je mogao Hitler osposobiti Njemačku za rat u roku tri godine? Tko je ekonomski podigao Hitlera? Tko mu je pomogao Njemačku, na prosjački štap bačenu, ekonomski podignuti, vojno je osposobiti i u velesilu je pretvoriti? Dok ova pitanja očekuju odgovor, a odgovor, zapravo, već postoji u istraživanjima i znanstvenim radovima, nameće nam se zaključak da su to sve učinili zapadnjaci koji su se u ratu proglasili antifašistima. Dokle god ne dobijemo drukčiji odgovor, tvrdit ću: Hitlera su podignuli i Njemačku za rat osposobili **isti** oni koji su se borili protiv nje i njezinih saveznika.

Što smo mi Hrvati skrivili Antanti? Zar joj možemo biti krivi što smo bili građani Austrougarske? Zašto je Antanta našim hrvatskim teritorijem platila Talijanima i Srbima njihovo **jalovo** sudjelovanje u I. svjetskom ratu? Da su Talijani i Srbi zaslužili njezinu plaću zbog svoje hrabre i uspješne borbe, a sigurno nisu, **ni tada im se ne bi smjelo plaćati našim teritorijem**. Proširenje Italije na temelju Londonskih ugovora i nastanak Kraljevine SHS **zločini su Antante nad nedužnim hrvatskim narodom**.

Do **1928.** postojala je samo **hrvatska ekonomska emigracija**, a političke nije bilo **«ni za lijeka»**. Zašto? Zbog čega je **dr. Ante Pavelić**, unatoč svojoj gospodarskoj zbrinutosti, napustio Zagreb i otišao u inozemstvo? Tko mu je omogućio dolazak s ustašama iz inozemstva? Zar ga treba osuditi što je ratne prilike iskoristio i hrvatsku državu obnovio? Ukoliko se netko poziva na **zakonitost/nezakonitost** neka mu bude jasno: kao što moramo osuditi izvanbračno ponašanje mladića i djevojke i istodobno poštivati plod takva odnosa jer se radi o ljudskom biću, isto bi tako netko, tko osuđuje nastanak Nezavisne Države Hrvatske, zbog nekakve nezakonitosti, morao, kao građanin njezina područja, tu državu poštivati te prihvatiti njezine zakone i vršiti njezine zakonske odredbe. **Nitko u toj državi nije stradao zbog vjere i nacije, nego zbog nečega drugoga, svjedoči nam don Anto Baković**. Dok se toj, u teškim ratnim okolnostima nastaloj državi, nabijaju na nos nekakvi **rasni zakoni**, dotle je današnja Hrvatska, **dok puži prema Europi kao nemoćna glista, spremna prihvatiti sve zakone Europske unije bez ikakve kritičnosti, ne vodeći računa o svojoj časnoj tradiciji**. Država, spremna osuđivati Nezavisnu Državu Hrvatsku zbog zakona, manje-više prepisanih od Nijemaca, morala bi se u skladu s nekakvom logikom usprotiviti Europskoj uniji i kazati: Ja koja osuđujem NDH **zbog rasnih zakona**, ne primam **ni sve tvoje zakone**. Radije ću ostati **osamljeni otok, negoli prihvatiti zakone protivne tradiciji hrvatskoga naroda**.

Bilo bi dobro zamisliti se pa upitati: Je li pošteno uspoređivati zakone u ratu sa zakonima u miru? Je li pošteno kritizirati NDH zbog rasnih zakona u ratu, možda od Nijemaca prepisanih, a pod lupu **iste te kritike** ne staviti današnju Hrvatsku koja je, iako je rat završio, **spremna pod svaku cijenu i**

ne birajući sredstva ući u Europsku uniju? Je li pošteno da današnja Hrvatska svoj ulazak u Europsku zajednicu plaća bacanjem blata na NDH i da je ostala mrtva-hladna **nakon 313 Latinice** kad su Marku Perkoviću-Thompsonu podmetnute pjesme lažnoga sadržaja. Jer, jedna od pjesama njemu pripisanih, morala bi glasiti:

**«U Čapljini klaonica bila.
Nije Srbe Neretva nosila**

**Neretva je nosila Hrvate.
Provjeriti možeš, dragi brate.»**

Da! Neretva je nosila Hrvate. Da nije bilo Mačekove hrvatske vojne zaštite i da hrvatskom pučanstvu nisu Talijani pritekli u pomoć u mjesecu travnju 1941. godine, cijela bi zapadna Hercegovina postala hrvatskom grobnicom. **Od početka 6. travnja 1941. godine do lipnja iste te godine, čapljinski su Hrvati bili izloženi četničkom teroru. Tek nakon dolaska ustaša u mjesecu kolovozu počeli su slobodnije disati do četničko-talijanskoga saveza.**

Valja nam znati da je nestalo Hrvata uz i niz obalu rijeke Drine i deset katoličkih župa – pet s jedne, a pet s druge strane rijeke Une. Četnici su bili teroristi u NDH. Zato je bila nužna ustaška borba protiv terorizma. Morali su i vojnici i redari NDH odgovoriti silom na četničko nasilje. To treba odobriti i istodobno požaliti što je časna i poštena ustaška sila na nekim mjestima prešla u nasilje, ali istini za volju zbog četničkoga izazova. Borbu za obranu stečene države treba odobriti i istodobno požaliti što je ta plemenita borba bila okaljana zlim djelima **divljih ustaša i partizanskih uljeza, ubačenih među ustaše po nalogu partije.**

Partizani hrvatskoga podrijetla su, pod krinkom borbe protiv okupatora, dignuli pušku na svoju vlastitu državu. Zato proslava **22. „juna“**, makar bila prožeta kakvim-takvim antifazišizmom, **nije dan našega ponosa nego dan naše sramote.** Toga dana morali bismo se stidjeti. Jer, nikakav antifazišistički ogrtač ne može pokriti njegovu sramotu. **Taj dan treba poistovjetiti s 18. kolovoza 1990. godine, kad je počela četnička balvan-revolucija.**

Partizani, slijepo poslušni Beogradu, bili su terorist na teritoriju NDH. Oni su pred Božić 1942. pred sami ulazak u Konjic dignuli u zrak **civilni vlak** prema Sarajevu. Ako to nije terorizam, nije onda terorizam ni ono što se dogodilo u Americi, u Španjolskoj i u Rusiji. Kidanje telefonskih žica, rušenje pruga i javnih zgrada bio je partizanski teroristički posao na teritoriju NDH. I dok su partizani zapadnim saveznicima **«koristili»**, nije im smetao

njihov terorizam, kao što im poslije ne će smetati terorizam mudžahedinski, **dok** bude uperen protiv SSSR-a. Ne zaboravimo da su predstavnici NDH u Blajburškom dvorcu upozorili Savezničke predstavnike na partizanski terorizam, a general Scott im je odvratio: «**Oni su naši saveznici.**» I, opet će im teroristi biti saveznici, kad budu izvršavali njihove krvave naloge koji se skupo plaćaju, čak i gubitkom glave, ako treba nestati svjedok zločina. Držim i kod toga ostajem, dok me suprotne činjenice ne prisile na promjenu mišljenja: Amerika je uvijek bila spremna, i danas je, potrošiti zadnji dolar za terorističku akciju, njoj korisnu.

Antifašisti koji bi morali u ljudskom poštenju nadilaziti pripadnike ostalih ideologija, pokazali su drukčije lice u svom djelovanju i ponašanju. Jer, nisu rat završili vojno profesionalno nego krvoločno i okrutno. Pokoljem Nijemaca, Kozaka, Hrvata i Japanaca završio je II. svjetski rat. I, dok su fašisti i nacisti, svršetkom Drugog svjetskog rata, završili sa svojim zločinima, antifašisti su ih činili i još ih čine. I tako, **oni koji bijahu krvoločna razbojnička banda na kraju rata, ostadoše to i dalje.** Svjedoče nam: FNRJ, Kuba, nedavni rat za Titovaču, te rat u Afganistanu i Iraku. Najnovije sukobe nisu izazvali ni fašisti ni nacisti nego antifašisti. **Koliko se antifašizam cijeni kao velika civilizacijska vrijednost, toliko i nimalo manje, veća su zlodjela njegovih pripadnika od zlodjela njegovih protivnika.** Kao što ja, kršćanin-katolik i katolički svećenik-propovjednik Evandjelja, ne odobravam i ne pravdam zlodjela zlih kršćana ispravnim kršćanskim naukom, ne bi tako ni bilo tko od antifašista smio odobravati zlodjela svojih zlih članova. U tom slučaju ne će nitko pravdati američke ratove nekakvom borbom protiv terorizma nego će pozvati cijeli svijet na ispit savjesti, kako bi se ustanovili i uklonili uzroci terorističkoga djelovanja, s uvjerenjem da će nestati zlih učinaka, čim nestane zlih uzroka. A gdje su zli uzroci? Nitko ne pita.

Kad se sve to istjera na čistac, suvišna će biti svaka rasprava o totalitarnim ideologijama, a pogotovo kazne građanima što te i takve ideologije veličaju. Bude li naš javni život počivao na istini, golaj poput tek rođena djeteta, ne će nikome ni pasti na pamet veličanje bilo kakvih, a pogotovo totalitarističkih režima. Jer, u slučaju nekakva veličanja takvih sustava državni predstavnici vojnici i policajci imat će besplatnu kazališnu predstavu na mjestima gdje se to bude činilo. Smijat će se, a da ne će ni kunu potrošiti za takvu cirkusijadu i odmahnut će rukom govoreći: «**Ne smeta mjesecu što pas laje.**»

Ploče-Tepčići, 23. lipnja 2010.

Fra Martin Planinić

POPIS PRILOGA

1. Pismo Stjepanu Mesiću i Ivici Račanu;
2. Denisu Latinu;
3. Hrvatskom saboru Otvoreno pismo;
4. namijenjeno, ali neposlano Otvoreno pismo H.saboru;
5. Propovijed na Jazovki – Govor na Jazovki – u istoj zakački;
6. Govor U Trnbusima;
7. Govor u Rakitnu;
8. Osvrt na osudu komunizma;
9. Sveta Barbara;
10. Naknadno otkriće;
11. Pupovac i čišćenje – Svetom Ocu Ivanu Pavlu II: - isti list;
12. Netko doista laže;
13. Što je s Jasenovcem?;
14. I Artuković je pošten;
15. Nešto za (Na)Puhovskoga;
16. Uz napadača na antifasiste;
17. Dokada i dokle;
18. Ipak su oplakani;
19. Je li povećan broj humaka;
20. Zločini nad hodočasnicima;
21. Moj osvrt na komentar;
22. Nađeno u računalu;
23. Opet, opet i opet – Opet uz Stipu – u istoj zakački;
24. I prije i poslije – Predlažem Puhovskom – isti list;
25. Pravo na pokop;
26. Žao mi je naroda;
27. U čemu je konsenzus?!;
28. Istrijebljeni Parapatići;
29. Ipak se potpuno ne slažem;
30. Slažem se sa Stipom;
31. Topnički dnevnic;
32. Tko laže neka nastavi;
33. Neka se netko zamisli, i
34. Ipak kasno;

Ovo pismo s prilogima bit će poslano na više adresa i u RH i u BiH. Za Hrvatsku šaljem iz Metkovića. Moja je, dakle, adresa gore napisana.